

CENA KURJERA:

Warunki prenumeraty Kurjera Warszawskiego (wraz z codziennym bezpłatnym wydaniem porannym) podane są w nagłówku numeru wieczornego.

Oddzielna przedpłata na jedno tylko wydanie Kurjera Warszawskiego przyjmowaną być nie może.

Numer pojedynczy wieczorny kop. 5, poranny w dniu powszednim kop. 3, poranny w niedzielę i święta kop. 5.

Dziś: Reginy P. M.
Środa: Narodzenie N. Maryi P.
Czwartek: Gorgoniusza Męcz.
Piątek: Mikołaja Wyzn.

KURJER WARSZAWSKI.

Wychodzi i rozsyła się dwa razy dziennie na Warszawę na prowincję. W niedziele i święta uroczyste wychodzi tylko rano, w poniedziałki i dni poświęcane tylko wieczorem.

ROK SZESZCZDZIESIĄTY SZÓSTY.

Ogłoszenia i prenumeratę przyjmuje kantor Kurjera Warszawskiego codziennie od godziny 8-ej rano do 8-ej wieczorem, w niedziele i święta od godziny 10-ej rano do 1-ej w południe.

Wschód słońca o godzinie	5 minut 11.	Wschód księżycy o godzinie	3 minut 21 w.
Zachód	6 " 47.	Zachód	11 " 46 r.
Długość dnia godzin	13 " 36.	Wysokość wody na Wiśle stóp	0 cali 7
Ubyło " "	3 " 7.	Dziś o godzinie 4-ej rano ciepła	15° R.

CENA OGŁOSZEŃ
Reklamy: za jeden wiersz pierwszy raz 25 kop., każdy następny raz 20 kop.
Nekrologja: za jeden wiersz 15 kop.

Zwyczajne i małe ogłoszenia numerach porannych, z wyjątkiem niedzielnych i świętecznych, zamieszczane nie będą.
Ogłoszenia do Kurjera przyjmują także Biuro Ogłoszeń Kajcha i Frenclera, ulica Schartorska nr 18.

Sobota: Emiliana i Teodory.
Niedziela: Walerego i Salezego.
Poniedziałek: Mauryliusza B.
Wtorek: Walerego i Salezego M.

Redakcja, Administracja i Drukarnia: plac Teatralny nr 9.—Telefon Redakcji nr 126.—Telefon Administracji nr 111.

KALENDARZ.

Imiona słowiańskie: Dziś Domosławy; jutro Radosławy.

Wystawy: Wyst. Tow. zachęty szt. pięknych., Krak. Przedm. nr. 15 (od godz. 10-ej rano do 6-ej wieczór.)—Wystawa obrazów A. Krywulca. (Hotel Europejski—codziennie od godz. 9-ej rano do 6-ej wieczorem.)

Nabożeństwa: W kościele św. Franciszka Serafickiego przy ulicy Zakroczymskiej o godz. 10-ej zrana wotywa ku czci św. Antoniego Padewskiego.

Teatry: Letni (w ogrodzie Saskim): dziś „Aida” (występ gościnny p. Władysława Florjańskiego); jutro „Stara romantyczka” i „Księżna Jerzowa”;—No wy: (przy ulicy Królewskiej): dziś „Nad przepaścią”; jutro „Muszkietierowie”. (Godz. 7^{1/2} wieczorem.)

Teatryki: Alhambra: „Wicek i Wacek”—Belle-vue: „Sto dziewięć czyli Zielona wyspa”;—Nowy Świat: „Fikalski”.

Teatr Buff: dziś przedstawienie rosyjskie: „Sino-brody”.

Cyrk Salamońskiego: koncert i przedstawienie. (Dolina szwajcarska.)

Ogród zoologiczny: ulica Bagatela. Otwarty codziennie od godziny 10-ej rano do wieczora.

Trzęsienie ziemi w Ameryce.

Okropną klęską dotknięte zostały Stany Zjednoczone Ameryki.

Trzęsienie ziemi, które nastąpiło w nocy z wtorku na środę, pomiędzy godziną 9-a a 10-a, rozpostarło się po całym obszarze Stanów.

O spustoszeniach w Charleston, mieście południowej Karoliny, donoszą szczegóły następujące: Dwa najokazalsze kościoły miejskie, św. Michała i św. Filipa runęły. Urząd policji, wiele gmachów publicznych i dwie trzecie domów mieszkalnych rozpadły się w rumowiska.

Za pierwszym uderzeniem podziemnym wybuchło pięć pożarów.

Obecnie zaledwie setka domów jest zamieszkaną; ludność obozuje pod gołym niebem; wszystkie sklepy pozamykane; niktby się nawet do nich wstąpić nie odważył...

O godzinie 8 ej minut 25 zrana we środę wstrząśnienie się powtórzyło. W owej porze wiele osób, które spędziły noc na polu, wróciło do mieszkań, aby zaopatrzyć się w odzienie i żywność. Huk podziemny poprzedził wstrząśnienie... Ziemia poczęła drżeć i podnosić się. Szkody tym razem były cięższe.

W ogóle liczone tu dziesięć wstrząśnień.

Najeźżej dotkniętą była Bradstreet. Uzbrojone w siekiery kobiety usiłowały oswobodzić z pod rumowiska rozpadłych domów nieszczęśliwe ofiary.

Rury gazowe popękały; ciemność przeto zupełna panuje na ulicach.

Wiele pozostałych domów porysowało się tak silnie, iż za lada silniejszym podmuchem wietru runą. W ziemi potworzyły się szerokie rozpadliny, z których wydobywa się wiotki piasek; czuć również zapach siarki.

Około pięćdziesięciu osób straciło życie; dwa razy tyle jest rannych. Straty materialne obliczają na 8 milionów dolarów.

Miasteczko Summerville, odległe o 22 mil od Charlestonu, zostało zupełnie zniszczonem. Domy kołysały się z jednej strony w drugą, jak młode drzewka w gaju, ziemia wznosiła się i opadała, jak fala wodna.

Ludzie napół obłąkani z przerażenia powybiegali prawie nago na ulice. Kilka osób wyskoczyło z okien. Najsilniejsze domy wyrwane zostały do samych fundamentów.

Do godziny 10-ej zrana w środę liczone jedenaście wstrząśnień. Murzyni sądzą, że to koniec świata i odprawiali głośne modły na ulicach.

W Bellaplain, w stanie Jowa, wskutek wstrząśnie-

nia ziemi wylały się na miasto dwa potężne strumienie wody nieznanego pochodzenia. Studnia artezyjska poczęła wyrzucać promień wody, wynoszący 16 cali w średnicy, na wysokość kilkuset stóp.

W Richmond, w Wirginji, panowała nieopisana panika; od pamiętnego zdobycia miasta podczas wojny domowej nie pamiętają takich scen popłochu i przerażenia. Trwoga wśród więźniów była tak wielką, że władze musiały wezwać pomocy wojska, podczas gdy uderzenie w dzwon alarmowy spowodowało straż pożarną i całą policję. Trzęsienie ziemi zaniepokoiło już więźniów niemało; gdy zaś usłyszeli dzwonki nadbiegającej straży pożarnej, sądzą, że więźnienie stoi w płomieniach i nikt ich nie ratuje.

Dwom więźniom udało się wylać drzwi żelazne... Jak obłąkani poczęli biegać po kurytarzach, usiłując oswobodzić towarzyszy... Można wyobrazić sobie wrzawę, jaka powstała, gdy zważyliśmy, że w gmachu przebywało 800 więźniów. Wreszcie rozciągnięto silny kordon wojskowy dookoła więzienia; dopiero wskazy po upływie kilku godzin zdołano zażegnać anarchję. W mieście na wiadomość, że więźniowie uwolnili się, wzrósł jeszcze popłoch.

W Cleveland, Ohio, publiczność zgromadzona w operze i akademji muzycznej, przerażona gwałtownem zachwianiem się żyrandolów, rzuciła się z całym impetem do wyjścia. Myślano, że nastąpiła eksplozja na przedmieściu... Szczęściem, nikt życia nie postradał.

W Nowym Yorku pierwsi telegrafisci zauważyli wyraźne wstrząśnienia. Pulty ich poczęły się wahać jak kołyski.

Kilku z nich wybiegło ze splekanego gmachu i zaalarmowało straż pożarną. Sikawki poczęły przeto uwić się po wszystkich ulicach—bez celu.

Szkła i porcelany w wielu domach potłukły się na miazgę; zresztą jednak w Nowym Yorku cięższych strat nie poniesiono.

Hel.

24)

STAROSTA ZYGWULSKI.

Przez

Adama Krechowickiego.

(Dalszy ciąg.)

Przystąpiono tedy natychmiast do spełnienia świętego obrządku. Pan Szornel wziął ostrożnie na ręce niemowlę, które w głębokim uspieniu leżało spokojnie, a ksiądz przystąpiwszy, rozpoczął modlitwy i błogosławieństwa. Głośno zaczęto odmawiać: Wierzę w Boga Ojca Wszechmogącego...—a gdy odmówiono, ksiądz uroczysto pytał:—

— Stanisławie, wyrzekasz się szatana?..

Pani Stadnicka i Szornel odpowiedzieli:

— Wyrzekam się!..

— I wszystkich spraw jego?

— Wyrzekam się!..

Dziecko otworzyło oczy. Chwilę patrzyło, mrużąc powieki, na zapaloną gromnicę, a potem krzywić się poczęło, rzucać niespokojnie i wnet piskliwym wybuchem krzykiem... Krzyk ten wśród ciszy nocnej rozszedł się po gmachu echem tak donośnym, że ksiądz z przerażeniem spojrział na rotmistrza, a widząc i na jego twarzy wyraz załęknięcia, coraz prędzej szeptał:

— Wierzysz w Boga Ojca?.. Wierzysz w Jezusa Chrystusa?.. Wierzysz w Ducha Świętego?.. W kościół katolicki?.. Chcesz być ochrzczonym?

— Chcę!—z całą mocą odrzekła pani Stadnicka, a dziecko coraz głośniejszym krzykiem...

Zaczem ksiądz porwał pośpiesznie ampułkę z wodą i polawszy głowę niemowlęcia, zaczął je żegnać krzyżem świętym i wymawiać ostatnie sakramentalne słowa:

— Ego te baptizo in nomine...

Nie dokończył... Z przeciwnej strony, z której weszli Szornel z księdzem, rozległ się nagle odgłos pospiesznych kroków; kilku ludzi biegnąc pędem i całą siłą we drzwi uderzywszy, wylało je z łoskotem...

Do komnaty wkroczyli Krucygier, Wretelski i kilku innych, a na ich czele z szablą wydobytą w rękę, Stadnicki, z roziskrzonym wzrokiem, czerwoną jakby go krew zalała miała, nieprzytomny z gniewu.

Stanał i w niemem osłupieniu patrzył..

Pani Stadnicka jak trup biała, postąpiła ku niemu krokiem pownym.

Szornel miał zawždy niemowlę na ręku, nie ruszając się z miejsca, a ksiądz drżącymi ustami, trzymając rękę nad głową dziecicy, powtarzał:

— Ego... te... baptizo... in nomine...

— *Quinque djablów!*...— wrzasnął przerywając Stadnicki i już nie zdołał pohamować wściekłości, podniósł miecz i mierząc w Szornela, ciał go w głowę... Cudem jakimś, ostrze szabli, snać drżącą ręką trzymanej, lekko tylko drasnęło czaszkę, ale głęboko przecięło policzek, a spadając, całym ciężarem ugodziło w dłoń prawą, którą rotmistrz niemowlę przed ciciem zasłaniał i odrabalo cztery palce.. Krew trysnęła strumieniem, zlewając całą twarz dziecka, którego wskazy p. Szornel nie puścił, trzymając je mocno lewą ręką. Pani Stadnicka widząc dziecko swoje krwią zbroczone, a rozumiejąc może, iż zabite, bo i plakać w tym momencie przestało, jęknąwszy, padła na ziemię i omdlała. Rzucono się wnet ku niej i wyniesiono z komnaty trzęziwąc.

Stadnicki widząc co sprawił, stał chwilę w niemem odrętwieniu, zaś naprzeciw niego Szornel z ręką prawie bezwładnie zwieszoną, z której krew ciekła potokiem na ziemię... Dziecko znów przeraźliwie krzyczeć zaczęło.

Po chwili oprzytomniał Stadnicki.

— Wyprowadzić księdza! — wrzasnął.

Plebani miał się już dawno ku drzwiom, jeno trzęsące się nogi odmawiały mu posłuszeństwa, więc go dwóch dworzan pod ręce podtrzymywać musiało.

A gdy wyszli, Stadnicki najpierw syna z rąk Szornela porwał i widząc nadbiegającą piastunkę, oddał jej go, nie patrząc nań wcale. Późem kazał wszystkim iść precz, a ku Szornelowi się zwróciwszy, rzekł:

— Zdasz mi waś rachunek z tego coś sprawił..

Rotmistrz gorzko się uśmiechnął i zrazu nie odpowiedział nic, jeno wskazał na twarz, z której krew ciekła, na rękę zranioną i palec odcięty...

— Rachunek skończony—odparł wreszcie—zrąbałeś mi rękę, która ci niegdyś życie ocaliła; już cię też więcej zasłaniać nie będzie...

I chciał iść, ale Stadnicki gwałtownie rzucił się za nim i powstrzymując a patrząc nań roziskrzonym wzrokiem, krzyknął:

— Gdybym ci był głowę z karku zdjął, jeszcze bym ci mało uczynił za krzywdę, którąś mi wyrządził!.. Syna mego papieżnikiem uczyniłeś!.. Proś też Boga, aby ci syna nie dał, bo jeśli go będziesz miał, to chybabym nie żył, abym ci go nie zabrał i nie uczynił z niego kalwina albo arjana, tak, jak ty z mego katolika uczynić chciałeś. Na to ci przysięgam i na duszę się klnę, iż to spełnię!..

(Dalszy ciąg nastąpi.)

WIADOMOSCI BIEŻĄCE.

— Przeniesienie z Piotrkowa do Warszawy zarządu dóbr skarbowych, jak się dowiadujemy, nastąpić ma z przyszłym nowym rokiem, chociaż dotąd nie nastąpiła stanowcza decyzja, czy zarząd w Warszawie rozciągać się będzie tak jak obecnie w Piotrkowie na gubernje: warszawską (włącznie z Warszawą), piotrkowską, kaliską i płocką, czy też skoncentrowanym będzie także dla innych gubernij Królestwa Polskiego.

— Z polecenia ministerjum dróg i komunikacji, jak donosi *Praw. wiest.*, wzbrownionem zostało przyjmowanie do wagonów osób chorych i kalek, niemożących się poruszać o własnej sile bez dozorców, którzyby razem podróż odbywali.

— Jeszcze w tym miesiącu odbędzie się w Petersburgu, jak donosi *Swiat*, narada przedstawicieli wszystkich dróg żelaznych, celem zbadania nowej taryfy przewozowej, która ma wpłynąć na rozwój międzynarodowego ruchu towarów.

— W instytucie inżynierów w Petersburgu znajduje się 60 miejsc wolnych, na które zapisało się 120 kandydatów.

— W obecnej chwili, według wykazu złożonego p. oberpolicmajstrowi, znajduje się w naszym mieście 21,694 robotników stałych mieszkańców mających zajęcie i 301 bez zajęcia. Nadto niestałych mieszkańców zatrudnionych 29,413, bez zajęcia zaś 50-ciu.

— W archidiecezji warszawskiej zaszły w ostatnich dniach następujące zmiany: wikariusz parafji św. Jana ks. Leopold Łyszkowski został mianowany sekretarzem konsystorza archidiecezjalnego; ks. Ludwik Ponewczyński wikariusz, przeniesiony z parafji św. Andrzeja do parafji św. Antoniego; ks. Jan Niemira kapłanem szpitala św. Ducha; neoprezbiter ks. St. Gustowski wikariuszem w parafji Kłębów; ks. Adam Jasiński administratorem parafji Wieków; reformat ks. Apolinary Kuropatwa administratorem parafji Kaszew; ks. Franciszek Grabowski wikariusz, przeniesiony z parafji św. Trójcy, do parafji Wszystkich Świętych w Warszawie.

— Od kilku dni bawi w naszym mieście jeden z wyższych oficerów angielskich, a mianowicie generał Martin.

— Prezes warszawskiego komitetu cenzury, r. t. Ryżow, powrócił do Warszawy z zagranicy.

Z teatru i muzyki.

* Wczoraj w teatrze Nowym przy ulicy Królewskiej, w ślicznej operetce p. t. „Baron cygański” debiutowała w roli córki handlarza wieprzów pani Antonina Bronikowska, śpiewaczka operetkowa teatrów prowincjonalnych.

Mała stosunkowo rola pozostawiała artystce niewielkie do popisu pole; mimo to jednak debiut ten do szczęśliwych zaliczyć należy.

Pani B. wykazała dobre studja w śpiewie i wielką swobodę sceniczną, a za odśpiewanie kupletów w akcie trzecim nagrodzona została hucznym brawem, które zmusiło ją do bisowania dowcipnych zwrotek.

* P. Tymoteusz Adamowski, znakomity skrzypek, znany z siedmioletniego stałego pobytu w Ameryce, przybył na pewien czas do naszego miasta.

Artysta wystąpi u nas z trzema koncertami, z których jeden wielony będzie w program zwykłego wieczoru Towarzystwa muzycznego, dwa zaś utalentowany skrzypek zamierza urządzić na własną korzyść w sali teatru Wielkiego.

Jak się dowiadujemy, p. Adamowski związany jest kontraktem z impresarjem amerykańskim i w d. 23-im b. m. udaje się z powrotem do nowego świata.

Z teatryków.

„Wicek i Wacek”, wesoła komedia p. Zygmunta Przybylskiego, weszła znów na repertuar teatryku „Alhambra”.

Wczoraj na 43-em przedstawieniu tej sztuki teatryk zapelniony był po brzegi, a publiczność gorąco oklaskiwała występujących artystów.

Dziś i jutro sztuka ta przedstawioną będzie dla zaokrąglenia liczby widowisk do 45-ciu.

Ze sztuki.

* P. Fałat wykonał kilkadziesiąt akwarelli, które przeznaczone zostały do palacu ks. Radziwiłłów w Nieświeżu.

Akwarelle przedstawiają niektóre obrazy z obdytego polowania.

P. Fałat bawi obecnie w Warszawie i zamierza pracą swoją wystawić na widok publiczny przez pewien przeciąg czasu.

Uzdrowienie.

W nrze 227a naszego pisma podaliśmy pod wyższym napisem, bez żadnych komentarzy, według

protokolu spisanego w kaplicy kościoła na Jasnej Górze i przesłanego bezzwłocznie władzy duchownej i świeckiej, fakt uzdrowienia p. Gabryli Kobylńskiej, a w nrze 230b zamieściliśmy krótkie oświadczenie p. Aleksandra Kobylńskiego, potwierdzające zaszły fakt i prostujące mylnie podane szczegóły osobiste o uzdrowionej jego córce.

Więcej o tym wypadku w piśmie naszym nie było ani słowa; oszczędziliśmy sobie wszelkich objaśnień wypisanych z książek, które o podobnych faktach traktują, ponieważ jesteśmy przekonani, iż władze, które prowadzą śledztwo co do tego faktu, poddadzą go najściślejszej pozytywnej krytyce i z pewnością nie pozwolą ogłaszać za zjawisko wyjątkowe jakiegoś zwykłego i pospolitego zdarzenia.

Zajawszy w tej sprawie stanowisko czysto obiektywne i sprawozdawcze, ze zdziwieniem wyczytujemy we wczorajszym *Warsz. dniew.*, w korespondencji z Łowiczem, podpisaną tajemniczo głoską N., jakobyśmy „zagrali w dudkę ojców paulinów częstochochowskich i odmalowali nowy cud najwyszukaniejszymi barwami.”

Dziwi nas to tembardziej, iż tajemniczy p. N. opisując zaszły wypadek, nie zaprzecza bynajmniej faktu, tylko go tłumaczy jako „wynik rozstroju psychicznego, będącego następstwem zdenerwowania, które ma bardzo ważny wpływ na objawy historyczne, wyraża niedowierzanie i prowadzi często do decydujących wyników.”

„Silny i zręczny wpływ na tę stronę chorego—kończy p. N.—daje często bardzo szczęśliwe rezultaty, które zadziwiają otaczających chorego i podnoszone bywają przez nich do sfery cudów.”

„Kobylńska, kobieta osłabiona nerwowo i z tego powodu podejrzliwa, nie dowierająca ani sobie, ani medycynie, ulega łatwo wpływowi kumoszek, robi krok stanowczy, w jej umyśle zupełnie naturalnie powstaje nagle silna i szczęśliwa reakcja, nerwy nabierają siły, rzuca kule i powraca bez nich do domu.”

Nam się zdaje, że poważniejszym daleko czynnikiem, niż namowy kumoszek, mogła tu być gorąca wiara chorej, iż ją Matka Boska uzdrowi, jest to jednakże subiektywna tylko opinia, której p. N. może nie podzielać, każdy bowiem jest skłonny do uważania za silniejsze tych wpływów, którym sam łatwiej ulega.

= Kościół na Grzybowie.

W dalszym ciągu robót około wykończenia kościoła Wszystkich Świętych na Grzybowie, po ustawieniu okazałych głównych schodów, a także wmurowaniu krat żelaznych pod arkadami przytykającymi do świątyni, w tych dniach rozpoczęto układanie posadzki w frontowej części nawy kościelnej (gdzie ustawiony jest kamień pamiątkowy dla ś. p. Moniuszki), a także przed drzwiami, czyli wejściem głównym.

Po ukończeniu tej posadzki dalsze roboty z powodu braku funduszy zostaną na pewien czas zawieszane.

Wewnątrz kościoła rozpoczęta jeszcze przed kilku miesiącami budowa czwartego bocznego ołtarza, po wykonaniu grubszej roboty mularskiej, również na czas nieograniczony wstrzymaną została.

= Z wystaw muzealnych.

Zarząd Muzeum powziął szczęśliwą myśl ułatwienia przemysłowcom udziału w wystawie konfekcyj. Zgodził się on mianowicie na urządzanie t. zw. wystaw zbiorowych, to jest w jednej kolekcji mieszczących okazy kilku wystawców.

Z tego rodzaju wystaw, praktykowanych zresztą powszechnie za granicą, powinni skorzystać i inni przemysłowcy.

Na przykładzie wyglądają one tak:

Zbierają się ot! choćby stolarz, tapicer i bronzownik i wspólnymi staraniami urządzają buduar, lub też stolarz, bednarz, fabrykant wyrobów na potrzeby kuchenne i fabrykant pieców, celem wystawienia wzorowo urządzonej kuchni i t. d.

Naturalnie pomysł Muzeum jest tylko zachętą do udziału w wystawie, od przemysłowców zaś zależy porozumieć się między sobą i z pomysłu tego w odpowiedni sposób skorzystać.

Słyszeliśmy, iż pewna grupa wystawców, której w tej chwili nie uważamy za właściwe wymieniać, na propozycję wystawy zbiorowej już się zgodziła.

Ruch przed wystawą nasion z dniem każdym się wzmacnia.

Najlichniej powtarzają się deklaracje na buraki, chmiel, pszenicę i owies.

Rzecz dziwna, iż na nasiona leśne bardzo mało nadchodzi deklaracji; czyżby zarządy okręgów leśnych nie poczuwały się do obowiązku obesłania wystawy rajowej.

W rządzie wystawców niewielu też spotykamy właścicieli podmiejskich ogrodów warzywnych, dla których wystawa może być bardzo ważnym czynnikiem handlowym.

W ogóle w deklaracjach przeważa żywioł wiejski. Dowiadujemy się też, iż znana firma rolnicza p. Helbicha w Radomiu, z którego inicjatywy odbywają się w tem mieście targi chmielarskie, wystąpi na wystawie nasion z całą kolekcją chmielu, reprezentującą plantacje radomskie.

= W interesie zdrowia publicznego.

W szpitalu praskim leczy się bardzo znaczna liczba chorych, a między tymi wielu robotników fabrycznych i kolejowych, umieszczanych tam skutkiem przypadkowych ran, złamań i skaleczeń, wymagających jak najściślejszej antyseptyki i jak najczystszej powietrza.

Z tego powodu tem smutniejszą jest okoliczność, iż szpital ten chwilowo znajduje się w warunkach higienicznych bardzo niepomyślnych.

Tuż za parkanem szpitalnym była dawniej kałuża znacznych rozmiarów i bardzo głęboka, do której zwożono nieczystości z miasta.

Obecnie dół służący za zbiornik tych nieczystości jest w znacznej części zasypany, ale za to zwożą do niego całemi furami śmiecie z Warszawy, co znów bardzo ujemnie wpływa na gojenie się ran i stan zdrowia pacjentów.

Oburzający ten fakt powtarza się bezustannie i powtarzać się będzie, dopóki odpowiednie przepisy policyjne nie będą wydane i ściśle wykonywane.

= Dwuznaczne operacje.

Zwrócenie baczniejszej uwagi na operacje rozmaitych geszefeciarzy przy sprzedawaniu pożyczek wschodnich i premjowych na raty, wywołało w sferach interesowanych pewien niepokój, a nawet jeden taki kantor, dopiero przed rokiem założony pod firmą „Aleks. von Suchonek i synowie”, całkiem nie spodzianie został zamknięty.

W krótkim stosunkowo przeciągu czasu, powyższa firma za pośrednictwem agentów rozrzuconych po całym kraju, potrafiła sobie zjednać klientów liczących się na tysiące, którzy złożyli już dziesiątki tysięcy rubli na poczet pożyczek wschodnich z prawem należenia do 1/20 części wygranych na kilku pożyczkach premjowych.

Owi klienci są to przeważnie biedacy, ciężko na grosz pracujący, jak: niżsi urzędnicy, woźni, rzemieślnicy, wyrobnicy, stróże, a głównie czeladź służąca.

Wszyscy zaś dali się złapać na ów wabik wygranej i z punktualnością przez cały rok raty wnosili.

Cóż tedy mają oni teraz począć, gdy firma ogłasza zwinienie swoich interesów w Warszawie i oznajmia, że będzie dalej prowadziła rozpoczęte operacje w Bernie (nawet niewzmiankowano w nader enigmatycznym ogłoszeniu, czy to Berno w Morawji, czy też Bern w Szwajcarji) dokąd wszystkich odsyła?

Kto ma więc odbierać pieniądze? jak je wysyłać? gdzie są te premjówki obciążone udziałem w wygranej? wreszcie gdzie firma obrała sobie prawne zamieszkanie i kogo zamianowała swoim przedstawicielem?

Oto są pytania, na które w ogłoszeniu żadnej nie znajdujemy odpowiedzi, jak również co „Aleks. von Suchonek i synowie” zrobili z pobraniami od biedaków krwawo pracujących, pieniędzmi.

Organ specjalny w kwestjach finansowych, a mianowicie *Gazeta losowa*, zamieszcza w powyższym przedmiocie obszerną interpelację i czeka wyjaśnienia od p. Suchonka, który na biletach wizytowych zwykł był się rekomendować licznymi tytułami i za szczytami, a jako *von Suchonek* winien pamiętać, iż *noblesse oblige*.

Nam bo się zdaje, iż taka interpelacja dziennikarska w danym wypadku nie jest wystarczającą, a dla zabezpieczenia oddanych łatwownie pieniędzy, potrzebną jest interpelacja prokuratora państwowego.

= Pożądaný objaw.

Podczas uczy weselnej w jednym z tutejszych domów obywatelskich, na której znajdowało się kilku włóścian, jako przedstawicieli gromady, nadeszły od teje do państwa młodych telegramy gratulacyjne.

Fakt pomieniony, wykazujący serdeczne stosunki między dworem a chatą, zasługuje na zaznaczenie.

= Praca jako lekarstwo.

Do jednego z tutejszych warsztatów stolarskich weszły na naukę dwie siostry, córki urzędnika.

Przyczyną tego było podobno nie samo zamiłowanie fachowe, lecz i zalecenie lekarskie w widokach sanitarnych.

= Zamknięcie fabryki.

Fabryka pieców i wyrobów ceramicznych, prowadzona od lat kilku spółką złożoną z polaków, w Częstochowie, została zamknięta.

Powodem zamknięcia jest panująca stagnacja.

= Z powrotem.

Miasto zaczyna się zaludniać i pomimo strasznych

npalów, większość ściąga już z miejsc kąpielowych i letnich mieszkań.

Dowodem tego wykaz przyjezdnych, których liczba przewyższa wyjeżdżających, pierwszych bowiem w ciągu ostatnich trzech dni znajdujemy 1,617, a drugich tylko 930.

Do niedawna zaś stosunek był odwrotny.

= Wątpliwe przedsiębiorstwo.

Słyszeliśmy, iż kilka osób prywatnych, pozazdrościwszy powodzenia zarządowi ogrodu zoologicznego, zamierza urządzać stałe zabawy dla dzieci.

Miejscem zabaw ma być podobno pewien ogród prywatny, położony w pobliżu miasta.

Powodzenie tego przedsiębiorstwa, obliczonego na korzyści z opłaty za bilety wejścia, wydaje się nam mocno wątpliwem i dlatego pomysł ten zaliczyć musimy do objawów złe zrozumianej konkurencji, która u nas wywołuje tyle pomysłów i przedsiębiorstw efemerycznych.

= Osobliwa przynęta.

Na wystawie pewnej szynkowni przy ulicy Siennej znajdujemy następujący napis: „Kufle i kieliszki większe, a cena zawsze ta sama.”

Charakterystyczny to objaw, dowodzi bowiem, że w dzisiejszych ciężkich czasach już nawet szynkownie dla braku odbytu muszą się uciekać do reklamy.

= Kradzieże.

Na Srebrnej z mieszkania Bormana skradziono srebro stolowe.—Na Lesznie pod nrem 4-ym w mieszkaniu J. Apellmana została spełniona kradzież garderoby, bielizny i pościeli.—Na Marjensztadzie pod nrem 7-ym D. Szejnowi skradziono garderobę.—Na Całodnej pod nrem 17-ym M. Klimenhowi skradziono zegarek, garderobę i 73 rs. w gotówce.—Na Senatorskiej pod nrem 4-ym skradziono z piwnicy 40 butelek starego wina.—W teatryku Nowy-Swiat Augustowi Grabowskiemu wyciągnięto w czasie przedstawienia zegarek z dewizką.

= Poniedziałkowi awanturnicy.

Smutna tradycja „poniedziałkowania“ w połączeniu z upałem, który niewątpliwie wpływa na rozbudzenie złych instynktów, znów sprawiły kilka bójek i awantur, które tutaj rejestrujemy.

Na Smoczej w podwórzu domu pod nrem 31-ym Jan Filipczak pobit się ze Stanisławem Lesem i Walentym Grehniewiczem, którzy go tak ciężko poturbowali, iż Filipczaka w stanie bezprzytomnym odwieziono do szpitala starozakonnego.

Zyciu F. grozi niebezpieczeństwo.

Na Senatorskiej Michał Wiazowski pobit policjanta Krysztofowicza, który go chciał za wykroczenie przeciw porządkowi ulicznemu odprowadzić do cyrkułu.

Podobnie na Żelaznej Bronisław Piotrowski ciężko pobit policjanta Trate.

Wreszcie na Nowym Świecie siedmiu pijanych awanturników wszczęło między sobą zaciętą bójkę.

Dwaj z nich: Michał Załęski i Antoni Stypułkowski zostali tak ciężko poranieni, iż musiano ich odwieźć w stanie bezprzytomnym do szpitala Dzieciątka Jezus, a resztę uczestników krwawego starcia odprowadzono do kancelarii cyrkułowej.

= Tajemnicze zniknięcie.

Przed trzema tygodniami w rubryce wypadków donosiliśmy o tajemniczym zniknięciu Walentyny Dębskiej, żony właściciela posesji na Nowej Pradze, a matki pięciorga dzieci.

Wszelkie poszukiwania zaginionej, czynione przez zaniepokojonego męża i przez policję, nie dały żadnego rezultatu.

Dopiero list, jaki onegdaj otrzymano, zagadkę rozwiązał.

List ten datowany jest z Poti na Kaukazie, gdzie się D. znajduje.

W miejscu tem mieszka od lat pięciu syn D. z pierwszego małżeństwa.

Matka nie odbierając od niego blisko od roku żadnej wiadomości, postanowiła sama wyjechać, wiedząc zaś, iż mąż stawiłby przeszkodę do wyjazdu, w cichości zgromadziła potrzebny fundusz i nie zabierając żadnych rzeczy, odbyła dalszą drogę.

Z Odesy wsłaniając na statek pisała krótki list, aby uspokoić męża i dzieci, lecz list ten nie doszedł.

Tak więc miłość matki ku dziecku była przyczyną całego nieporozumienia.

= Przy pracy.

W dniu onegdajszym na stacji towarowej kolei wiedeńskiej robotnik Urbanek, przy spinaniu wagonów, zgnieciony został buforami.

Klatka piersiowa uszkodzona i ręka prawa w dwóch miejscach złamaną została.

Zyciu nieszczęśliwego grozi niebezpieczeństwo.

= Wściekły pies.

Smutny wypadek pokąsania przez psa wściekłego zdarzył się na Czystem.

Strasne zwierzę pokąsało Jana Kurakę, Antoninę Tomaszewską i dwoje dzieci.

Wszystkich pokąsanych odesłano do szpitala wolskiego do kliniki dra Bujwida.

Na Włodzimierskiej Wład. Zborowski, 13-letni chłopiec, został pokąsany przez psa z oznakami wściekliczyny.

= Przejechania.

W dniu wczorajszym zdarzyły się trzy wypadki wynikłe z nieostrożnej jazdy.

Na Nalewkach ekwipaż prywatny przejechał B. Zelmano-wicza, nauczyciela, który ze złamaną nogą i ciężką raną na głowie został odwieziony w stanie bezprzytomnym do szpitala starozakonnego.

Na Pańskiej również ekwipaż prywatny przejechał Stanisława Skolmanowskiego, który uległ ciężkiemu szwankowi w krzyżu.

Wreszcie na Nowo-Senatorskiej Stanisław Jankowski na jechany przez wóz roboczy złamał prawą nogę.

= Pożar w kołyse.

W dniu wczorajszym na Bielańskiej pod nrem 8-ym w mieszkaniu stróża, z niewiadomej przyczyny zapaliła się pościel w kołysce, w której spała dwuletnia dziewczynka.

Matka dziecka, Marianna Grabowska, weszła do izby właśnie, gdy płomień ogarnął kołyskę.

Zdażyła ona dziecko uratować, sama jednak z powodu zajęcia się odzieży poniosła ciężkie poparzenia na całym ciele.

Dziecko oprócz lekkiego oparzenia, ważniejszego szwanku nie poniosło.

= Ognie.

W dniu wczorajszym w komórce pod nrem 6-ym na Franciszkańskiej zapaliły się wióry, a na Kaczej pod nrem 8-ym również w komórce drzewo i węgiel.

W obu wypadkach mieszkańcy ognie ugasiłi.

= Odnogi kolei Dąbrowskiej.

Jak wiadomo, ze Strzemieszyc budują się obecnie dwie odnogi kolei Dąbrowskiej, a mianowicie w kierunku do Granicy i do Sosnowca.

W pierwszym kierunku roboty prowadzą się energicznie.

Budynki stacyjne wkrótce będą pod dach wyprawdzone, na linii zaś domki droźnicze w części już zostały wykonane.

Natomiast w drugim kierunku roboty dopiero rozpoczęto, z przyczyny opóźnienia wywłaszczeń, których do tej pory nie zdołano przeprowadzić.

Powodem takiego opóźnienia jest głównie p. Kramsta, który za ziemię zupełnie jałową, każe sobie płacić po 15,000 rs. (!!!) za morgę, a nadto żąda zobowiązania drogi, aby w razie mogących wyniknąć na przyszłość strat, ze względów eksploatacyjnych kopalnych, taż droga wszelkie pretensje wynagrodziła.

W takich warunkach potrzeba będzie zarządzić wywłaszczenie według obowiązujących przepisów.

Na całej budującej się linii będzie 13 mostów, a z tych największy 25 sążni długi na Czarnej Przemyszy, według systemu kratowego, z przyczółkami kamiennymi.

Wszystkie roboty prowadzi inżynier Zieliński, jako przedsiębiorca.

Oprócz powyżej wskazanych dwóch odnóg, będzie przedrowadzoną droga podjazdowa do kopalni węgla Kazimierz.

= Zamknięcie chederów.

W Nowej Aleksandrji, z polecenia miejscowej władzy, zamknięto w tych dniach wszystkie chedery, do których uczęszczało przeszło 200-u chłopców.

Gdzież teraz dzieci te pobierać będą naukę?

Czy otworzą się im podwoje miejscowej szkółki jednoklasowej?

A może władza rządowa otworzy w Nowej Aleksandrji osobną szkołę i kierownictwo takowej powierzy postępowemu melamedowi, któryby obok nauki chumesz i talmudu zapoznał uczniów swoich z innymi świeckimi przedmiotami...

Sądźmy, iż byłby to środek jedyny, aby zapobiedz na przyszłość pokątnemu nauczaniu dzieci żydowskich w brudnych i pod względem higienicznym nader niezdrowych, bo ciasnych lokalach...

= Koncert.

P. Konrad Staczyński, nauczyciel muzyki w Lublinie i kompozytor, wystąpił w dniu 1-ym b. m. w miejscowym teatrze z własnym koncertem.

Obfity program nie zgromadził tylu słuchaczy, jakby się należało spodziewać ze względu na długoletnią pracę nauczycielską w Lublinie p. Staczyńskiego i jego grę, posiadającą wiele techniki i nie pozbawioną uczucia.

Za to, zebrana na koncercie publiczność nie szczędziła p. Staczyńskiemu uznania, obsypując go oklaskami po każdym numerze programowym.

Współdział w koncercie przyjęli: śpiewaczka Osorio-Dobiecka, fortepianista p. Józef Staczyński (syn) i deklamator p. Kotowski.

= Komedja konkursowa.

Jedna z komedj odznaczonych na konkursie imienia Wojciecha Bogusławskiego, a mianowicie: „Lena”, będzie graną w Radomiu przez towarzystwo dramatyczne p. Teksla.

Donosząc o tem *Gazeta kielecka* wzmiankuje, iż w komedji wystąpi sam autor (?).

WSKAZÓWKI PRAKTYCZNE.

Sposób przyrządzenia kefiru.

Wielka skuteczność kefiru, zalecanego przez lekarzy przeciw chorobom płucnym, żołądkowym i t. p., skłania mnie do podania czytelnikom nader łatwego sposobu przyrządzenia tego dziś rozpowszechnionego środka.

Pracując w charakterze zarządzającego aptekami wojskowymi w Piatyhorsku i Krymie, miałem sposobność przyjrzenia się zbieraniu i preparowaniu grzybka przez tatarów (t. zw. kabardyńców), którzy z pominiętej galezi przemysłu czerpią znaczne korzyści.

A jednak gdy funt grzybka na miejscu wynosi rs. 3, w Warszawie za tę samą ilość wachodni handlujący są-

dają rs. 30, wobec czego kefir może być dostępny tylko dla osób zamożniejszych, zważywszy, iż kuracja częstokroć wymaga skonsumowania 300—500 butelek.

Sam kefir, nabywany w składach, także nie jest tani, płacić go bowiem trzeba po 10 kop. za małą, ledwie szklanek obejmującą buteleczkę.

A jednak nietrudno zaopatrzyć się w doskonały i niezmiernie tani kefir, którego sposób przygotowania podajemy:

Kupuje się w aptece lub składzie aptecznym jedną butelkę kefiru nr. 2-gi i posiadane „gniazdo” rozlewa się do trzech lub czterech butelek od wody sełcerskiej.

Rozlane „gniazdo” dopełnia się mlekiem świeżem, o ile możności prosto od krowy, szczelnie zatyka korkiem i umieszcza w temperaturze od 14 do 18 stopni Celsjusza, pamiętać jednak należy, iż przy tej ostatniej skali temperatury kefir rozwija się o wiele szybciej.

Po należytem umieszczeniu butelek wstrząsamy je silnie co parę godzin i po upływie doby kefir będzie gotowy.

Następnie należy jedną butelkę płynu ponownie rozlać do czterech lub pięciu, powtarzając tę samą manipulację, pozostałe zaś przeznaczyć do skonsumowania.

Przytoczony sposób polecamy jako niezawodny z tem nadmienieniem, iż mikroby, gnieźdzące się w kefirze, pleśnią się nader szybko i wystarczą przy fabrykacji do nieskończoności.

Zarządzający apteką wojskową w Niżnym-Nowgorodzie

P.

Z ostatniej chwili.

Na radzie ministrów w Sofji, która odbyła się w sobotę, oświadczył książę Aleksander formalnie, iż będzie abdykować.

Ministrowie i komendanci armji oświadczyli się jednomyślnie przeciw temu zamiarowi i prosili księcia, aby sprawował dalej rządy.

Książę zabierając głos kilkakrotnie, dowodził, że wobec oświadczenia katorycznego Rosji, tudzież w braku poparcia ze strony innych mocarstw, nie widzi możności utrzymania się na tronie bułgarskim; jedynym środkiem zapobieżenia okupacji jest jego wyjazd.

Kwestji ustanowienia rejencji na posiedzeniu tem weale nie dotknięto, nie powziąwszy żadnego postanowienia.

Wypadki bułgarskie.

Telegramy własne.

Gródek (w Galicji) 6-go września. — Cesarz Franciszek Józef, przybywszy dziś do Lubienia, oznajmił przyjmującej go deputacji, że w przyszłym roku przybędzie do Galicji następcą tronu, arcyksiążę Rudolf, na dłuższy objazd kraju.

Wiedeń 6-go września. — Zapewniają, że już d Filipopola przybył delegat sultański Reszyd bej, któremu książę zamiar swój abdykacji oznajmił.

Londyn 6-go września. — Wysłanie White'a do Konstantynopola w miejsce zniedołężałego Thorntona, uważają tutaj za pośrednią zapowiedź ze strony rządu prowadzenia nadal polityki w wielkim stylu na wschodzie. White bronił gorliwie sprawy księcia na ostatniej konferencji konstantynopolskiej. Jest to jeden z najzdolniejszych dyplomatów angielskich młodszej generacji.

Londyn 6-go września. — *Times* powiada: Termin abdykacji księcia i okupacji Bułgarji są odtąd pytaniami podrzędnej wagi. *Standard* spodziewa się, że pomiędzy mocarstwami interesowanymi wybuchną wkrótce zatargi, z których Anglja odniesie korzyść.

Sofja 6-go września. — Korpus oficerski trwa dotąd przy swej uchwale niedopuszczenia do abdykacji księcia.

Sofja 6-go września. — W tutejszym konsulacie rosyjskim podpisuje ludność adres wiernopoddańczy do Najjaśniejszego Pana, proszący o oddanie księciu Oldenburskiemu tronu.

Sofja 6-go września. — Książę za komunikował ciału dyplomatycznemu niezłomny swój zamiar ustąpienia i prosił o powiadomienie o tem gabinetów.

Sofja 6-go września. — Kandydatami do tronu bułgarskiego są książęta Oldenburski i Leuchtenberski. Kandydatura księcia Piotra Karadzordzewicza dla Bułgarji nie była w projekcie.

Konstantynopol 6-go września. — W. Porta nakazała pogotowie wojenne wszystkich wojsk wla-jetu adrianopolskiego.

Telegramy Agencji północnej.

Sofja 6-go września. — Telegram Agencji Reutersa: Wczoraj pod przewodnictwem księcia odbyło się zgromadzenie przedstawicieli narodu w celu osądzenia położenia spraw bieżących. Wybrano komisję, w skład której weszli: Stambulow, Radosławow, Karawelow, Geszow i Stoilow. Komisja upoważniona została do zarządzenia obecnemu przesileniu wspólnie z Rosją i innymi mocarstwami.

**TELEGRAMY
KURJERA WARSZAWSKIEGO.**

(Agencja północna.)

Berlin 6-go września. — Książę Wilhelm pruski udaje się w nadchodzący czwartek do Brześcia litewskiego na powitanie Najjaśniejszego cesarza Rosji imieniem cesarza niemieckiego.

Petersburg 6-go września. — Minister spraw zagranicznych, Giers, wczoraj wieczorem powrócił tu z zagranicy.

Niżnyj-Nowgorod 6-go września. — Dziś na Makarewskim jarmarku spuszczone targowe sztandary i jarmark urzędowo ogłoszony został za zamknięty. Kupcy zaczynają się rozjeżdżać.

Telegramy handlowe.

Berlin 6-go września (po południu).
Usposobienie ogólne wcale nie lepsze, niż dotąd. Brak pewności co do wypadków politycznych i ich następstw, utrzymuje giełdę w obawach i nie pozwala na szerszą działalność. Wartości spekulacyjne bez zmiany. Akcje kredytowe pozostały przy notowaniach sobotnich. Wartości bankowe cokolwiek mocniej. Również mocniej i wyżej kolejowe, a między nimi i warszawsko-wiedeńskie. Na polu rent obcych dla rosyjskich usposobienie niezmięcone. Ruble o drobność mocniej. Żyto w obu terminach o 25 f. taniej.

Berlin 6-go września (notowanie urzędowe giełdy).
Bil. ban. ros. w tr. nat. 196.65
Weksele na Warszawę 196.35
Wek. na Peters. krótk. 196.—
Wek. na Peters. dług. 195.10
Bil. ban. ros. na dost. 196.50
Wschodnia poz. II sm. 60.40

Petersburg 6-go września.
Weksele na Londyn 237 1/2
Pożyczka premjowa I-ej emisji . . . 237 3/4
II-ej emisji 227
Półimperjalny 8.53

Bardzo nieznaczne różnice kursowe przedstawiają kursa wczorajsze berlińskie w porównaniu z sobotnimi. Kurs transakcyj końcomiesięcznych pozostał niezmienny—kasowe i weksle o 10 do 30 fenigów wyżej. Rozumie się, że takie różnice wpływu na giełdę warszawską wywrzeć nie mogą i jeżeli szacowania poranne dzisiejsze nie wykażą silniejszego zwrotu w kierunku zwykłym, można się raczej spodziewać podniesienia kursu walut obcych, które wczoraj giełda nasza obniżyła, mając obietnicę drobnej zmiany. Notowania sobotnie były: 196.50, 196.50, 450, 130.25 i 135.50.

J. Wl.

Gdańsk 3-go września.

Pszonica cena najwyższa krajowa 7.07 1/2
" " regulacyjna bieżąca 6.87 1/2
" " na dostawę wrzes. i paź. 6.97 1/2
Żyto cena najwyższa za polskie bez dowozu 4.40
" " regulacyjna 4.45
" " na dostawę wrzes. i paź. 4.50
Jęczmień browarny —
" " na paszę —
Groch do jedzenia —
" " na paszę —

CENY ZBOŻA

dnia 6-go września 1886 r. na stacji „Praga“ drogi żelazne warszawsko-terespolskiej.

Pszonica wyborowa 102—105, średnia 96—100, ordynaryjna 90—95.
Żyto wyborowe 76—78, średnie 72—75, ordynaryjne —
Jęczmień wyborowy 69—76, średni —, ordynaryjny —
Owies wyborowy 80—83, średni 74—78, ordynaryjny 68—72.
Gryka — — — — —
Groch — — — — —
Kasza jaglana wyborowa 130—145.

B. Werner et Comp.

Z RYNKÓW ZBOŻOWYCH.

W Gdańsku d. 4-go b. m., wedle doniesienia p. R. Damm, dla pszenicy usposobienie było bardzo spokojne i ceny

z trudnością tylko utrzymać się zdołały na niezmięnionej wysokości. Sprzedaż w ogóle trudna.

Notowano polską psstrą 132 f. 137 m., jasno-psrą 130, 131, 132 f. 135 i 136 m., lepsza co do gatunku 137 m., biała 120 i 121 f. 134 m., wysoko-pstra 131 do 132 f. 138 do 141 m., psstra stara 129 i 130 f. 136 m. za tonnę. Rosyjska, słaba co do gatunku, 131 m.

Żyto nieco słabiej.
Polskie notowano 89, 89 1/2 i 90 m. za tonnę czyli 1,000 kilo.

Jęczmień znaczniejszy dowóz, wskutek czego ceny niższe. Polski 105 m., rosyjski na paszę 84 m. za tonnę. Inne ziarno tylko z krajowych dostaw.

Z Petersburga pod datą 3-go września donoszą, iż na skutek złych wiadomości z rynków zachodnich, kupowano bardzo niewiele, szczególnie na wywóz.

Pszonicy 2,000 czwartki po 11.35 do 11.75.

Żytem obroty nieco większe, po cenach rozmaitych, 6.27 1/2 do 6.75 za czwartkę.

Owies od 4 do 4.85 za czwartkę.

Inne ziarno bez obrotów.

W Libawie usposobienie i notowania bez zmiany.

W Odesie pszenica 1.03 do 1.18, żyto 65 do 75, jęczmień 55 do 56, owies 48 do 51 kop. za pud.

W Paryżu pszenica słabiej 22.75, mąka również słabiej 49.75 fr.

J. Wl.

WYKAZ DEPEZ

otrzymanych przez warszawską centralną stację telegraficzną w dniu 3-im września 1886 roku, a nie doręczonych adresatom z powodu niedokładnych adresów:

Suprunienko z Hersonji, — Żurawia № 43 z Harkowa, — Rosenthal z Kowla p. zach., — Epel z Taganrogu, — Fabryka maszyn z Tyflisu, — Berga № 3 z Eugi, — Gorzkowski z Ekaterinburga, — Lewinsohn z Kowla.

Uwaga. Osoby, życzące odebrać którą z wyżej wymienionych depesz, winny przedstawić stacji telegraficznej dowód legitymacyjny.

TABELA WYGRANYCH

w pierwszym dniu ciągnięcia 2-aj klasy 147-oj

Loterii klasycznej

dnia 6-go września 1886 roku.

(Podług tabeli tymczasowej Ch. Keltera.)

Nr	Wygr. rs.	Nr	Wygr. rs.	Nr	Wygr. rs.
76	1,000	9954	150	18903	150
848	150	11408	150	19279	150
2093	10,000	11788	150	19585	1,500
4355	150	12145	400	21030	150
5617	150	18317	150	22404	400
8519	150	18822	150		

Po Rs. 60 wygrały NN-ra:

303	3641	6554	9390	10924	14348	17132
613	3737	7207	10284	10950	14871	17260
637	4571	8632	10572	12114	15659	17428
1297	4694	8769	10600	12925	15778	20739
2792	6137	8863	10603	13920	16679	22607

Po Rs. 45 wygrały NN-ra:

85	2339	4834	6950	9327	11250	13544	16037	18098	20704	22677
186	40	82	7014	50	77	13613	60	18141	57	84
207	86	4925	28	78	11334	39	61	94	20836	22703
11	2435	43	88	9404	11403	13734	16134	18229	74	23
51	50	59	7103	24	33	58	47	42	80	37
54	57	75	29	46	96	13807	16221	51	94	22904
89	85	86	7305	63	11526	16	53	59	20901	94
349	2503	5008	25	72	11692	35	56	99	52	23071
90	6	41	98	74	11786	43	16332	18372	63	97
407	2619	63	7400	9602	11825	13917	62	18453	93	23131
21	45	5120	3	21	82	14018	83	18602	21074	33
57	74	68	7645	90	84	33	16400	12	21224	44
529	2703	87	58	92	11915	14191	31	71	94	59
83	21	5203	7725	99	54	14206	35	92	21300	23250
628	32	30	35	9714	91	61	58	18700	4	23301
40	46	71	7840	17	12014	85	16621	32	21444	47
753	2851	5324	73	19	42	14302	53	37	45	23401
67	72	5435	89	65	12150	64	70	40	82	62
827	2942	61	99	9814	79	69	16757	75	21564	
920	93	93	7914	15	82	14550	73	18870	78	
73	3021	5526	26	41	12238	65	86	96	21634	
92	26	44	8012	86	12309	92	16890	18987	2	1833
1056	57	50	59	9909	11	97	93	19138	46	
58	3270	5609	78	23	42	14619	16947	57	71	
88	3378	51	98	42	63	55	83	19291	82	
1127	87	55	99	60	83	89	84	19327	89	
61	3406	56	8217	99	12402	14762	17034	44	21911	
1251	31	5734	85	10005	17	14820	40	19485	16	
72	96	54	8350	75	49	63	87	19584	20	
83	3533	77	64	10102	71	14926	17232	19607	30	
1308	3622	5893	8451	10318	73	15047	17337	46	49	
37	3766	5949	85	42	12532	58	54	50	31	
39	3846	6047	8530	91	60	86	17488	86	22043	
94	3918	48	50	10407	12688	91	17508	19716	50	
98	92	54	8678	10505	12735	94	50	93	73	
1444	4000	66	8710	13	12512	15102	55	95	22109	
46	2	6116	74	35	79	15202	91	19912	45	
1535	7	38	8802	47	12975	79	17657	15	52	
1638	26	43	22	78	13041	15325	94	19	64	
85	77	54	29	82	13195	64	17703	22	22213	
1770	4138	6215	97	10663	13205	15416	13	20039	46	
84	4219	73	8911	10731	30	15502	28	63	22376	
95	4312	6320	33	51	52	4	71	20227	87	
1811	29	47	74	53	90	50	74	85	22461	
18	41	6407	9002	64	94	60	87	20310	71	
74	61	32	10	10917	13319	15702	17866	48	91	
1974	83	6574	57	34	67	19	98	56	22545	
99	4400	6639	58	11000	73	87	17926	20453	49	
2073	19	68	9122	10	91	15836	40	73	79	
86	64	6722	9247	24	13465	15912	47	20519	94	
2171	4570	27	88	47	70	56	64	46	22612	
84	83	99	9300	11167	13505	76	77	76	43	
2216	4826	6578	26	11203	21	16012	18069	20628	50	

Cyrk Salamońskiego.

1056) Dziś, we wtorek, pantomina: „Porwanie księżniczki kawkaskiej Melili“.

We czwartek, dnia 9-go września, **Benefis pani Liny Salamońskiej.**

W niedzielę, dnia 12-go września, **Ostatnie nieodwołalne przedstawienie.**

— Sąd Handlowy warszawski wyrokiem z dnia 6 września r. b. **podniósł upadłość tutejszej**

firmy K. MANTEY, Świętokrzyska, róg Włodzimierskiej. (1053)

— **Wydział zaliczeń na zastawy kosztowności w Banku dyskontowym warszawskim** podaje do wiadomości, że licytacja na kosztowności zastawione w Banku, a we właściwym czasie nie wykupione, rozpocznie się w dniu 9 (21) września 1886 roku o godzinie 11 zrana w lokalu Banku. Postąpiony szacunek zaraz po przybyciu na ręce kierującego licytacją w całości uiszczony być ma. (990)

— Wielki wybór mundurów, szyneli i bluz dla uczniów. Materiały dobre, ceny niskie w magazynie **Konstantego Jakimowicza**, Miodowa 12, wprost Sądu okręgowego. (2822)

(668) **ROLETY** drelichowe, patyczkowe i kolorowe, oraz **ZALUZJE** drewniane i **GZEMSY** do firanek bardzo tanio poleca skład obić pap. Seweryna Mazur i S-ki, plac Teatralny.

Rozkład jazdy na kolejach żelaznych od dnia 13-go maja.

POCIĄGI:	Odchodzą	Przychodzą
	godziny	i minuty
Warszawsko-Wiedeńska:		
Pospieszny 3 klasy	6 — rano	9 35 wiecz.
Osobowy 3 klasy	11 10 rano	5 40 popok
Osobowo-miejsc. 3 kl. do Piotrkowa	6 45 wiecz.	9 20 rano
Powyższe pociągi łączą się z drogą łódzką.		
Kurjerski 2 klasy	9 25 wiecz.	6 10 rano
Warszawsko-Bydgoska:		
Kurjerski 2 klasy	3 15 po poł.	2 35 po poł.
Osobowy 3 klasy	7 — rano	10 35 wiecz.
Osobowo-miejsc. 3 kl. do Kutna	5 — po poł.	8 35 rano
Warszawsko-Terespolska:		
Pocztowy 3 klasy	3 50 po poł.	1 49 po poł.
Osobowy 3 klasy	8 15 rano	7 48 wiecz.
Osobowo-towarowy 3 klasy	10 — wiecz.	8 13 rano
Osobowo-miejsc. 3 kl. do Mrozów	5 30 po poł.	9 18 rano
Warszawsko-Petersburska:		
Pocztowy 3 klasy	11 13 rano	6 43 wiecz.
Osobowy 3 klasy	11 38 wiecz.	4 53 rano
Osobowo-miejsc. 3 kl. do Czyżewa	4 58 po poł.	8 58 rano
Nadwiślańska do Kowla:		
Osobowy	7 50 wiecz.	8 30 rano
Osobowo-miejscowy do Lublina	7 15 rano	10 10 wiecz.
Pocztowy	3 25 po poł.</	